

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr 96.342 van 12 juni 2001

A. 74.546/V-1492.

In zake : **de Franse Gemeenschap**, vertegenwoordigd door haar Regering,
oorspronkelijk verwerende partij,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. UYTENDAELE en E. MARON,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
oorspronkelijk verzoekende partij,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4 bus 1.

verzoekster in tussenkomst:

de vereniging zonder winstoogmerk TROPIQUE FM
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. DOUTRELEPONT,
kantoor houdend te 1050 BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat, 2-4.

**D E R A A D V A N S T A T E, Ve K A M E R,
DIE ZITTING HOUDT IN KORT GEDING,**

Gezien het verzoekschrift dat de Franse Gemeenschap op 28 december 1999 heeft ingediend om de intrekking te vorderen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 23 december 1996 van de Franse Gemeenschapsregering "relatif à l'attribution de fréquences à trois radios privées", bevolen bij het arrest nr. 82.704 van 5 oktober 1999;

Gezien het arrest nr 82.704 waarbij de Raad van State op 5 oktober 1999 de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 23 december 1996 van de Franse Gemeenschapsregering "relatif à l'attribution de fréquence à trois radios privées" heeft bevolen;

Gelet op de betekening van dat arrest aan de partijen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst ingediend op 10 november 2000 bij de Raad van State door de vzw TROPIQUE FM;

Gezien de nota met opmerkingen van de Vlaamse Gemeenschap;

Gezien het verslag van de heer E. HAES-BROUCK, eerste auditeur, gesteund op artikel 39 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 16 januari 2001, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 februari 2001;

Gelet op de kennisgeving van de beschikking tot vaststelling en van het verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van de heer J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. E. MARON, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. B. STAELENS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt en van Mr. B. MEES, die loco Mr. DOUTRELEPONT, advocaat, voor de verzoekster in tussenkomst verschijnt;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van de heer E. HAESBROUCK, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de vzw TROPIQUE FM vraagt om in de vordering tot intrekking van de schorsing te mogen tussenkomen;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, derde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de arresten waarbij de schorsing werd uitgesproken kunnen worden ingetrokken of gewijzigd "op verzoek van de partijen"; dat onder "partijen" blijkbaar moet worden verstaan, zij die als partij zijn opgetreden tijdens de schorsingsprocedure; dat noch enige bepaling van de voornoemde gecoördineerde wetten noch titel V - zijnde de artikelen 35 tot 40, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State - waar de voorwaarden en modaliteiten van de intrekking en wijziging van een schorsing worden geregeld, voorzien in de mogelijkheid voor iemand die geen partij is geweest in de schorsingsprocedure, om tussen te komen in de procedure tot intrekking van de schorsing noch om op eigen initiatief die intrekking te vorderen; dat in de voornoemde bepalingen van het procedurereglement kort geding uitsluitend sprake is van "partijen" en niet van "belanghebbenden", inzonderheid wat betreft het instellen van de vordering tot intrekking (artikel 35), het mededelen van het verzoekschrift tot intrekking (artikel 37) en het zenden van een nota met opmerkingen (artikel 38); dat de vraag van de vzw TROPIQUE FM om in de debatten tussen te komen dan ook niet kan worden ingewilligd;

Overwegende dat de verzoekende partij aanvoert dat het voornoemde arrest waarbij de schorsing werd uitgesproken het middel gesteund op de niet-naleving van de coördinatieprocedure, voorgeschreven door artikel 2 eerste lid van het koninklijk besluit van 10 januari 1992 betreffende de klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87,5 MHz - 108 MHz, weliswaar ernstig had bevonden, doch dat uit bepaalde gegevens blijkt dat dit koninklijk besluit moet worden beschouwd als opgeschort en het ingevolge bepaalde stappen die de Europese Commissie tegen België heeft ondernomen geen effect meer kan sorteren; dat zij wat dat betreft een brief van 21 oktober 1999 van de Federale Minister voor telecommunicatie aanhaalt waarin is gesteld " dat het inderdaad toegelaten is " het betrokken koninklijk besluit als opgeschort te beschouwen;

Overwegende dat verzoekende partij hierbij nader uiteenzet dat in een gemotiveerd advies van 11 augustus 1999 de Europese Commissie geoordeeld heeft dat België, door het koninklijk besluit van 10 januari 1992 aan te nemen zonder het ontwerp daarvan vooraf aan de Commissie genotificeerd te hebben, te kort gekomen was aan de verplichtingen die het land moest nakomen ingevolge artikel 8 van de richtlijn 83/189/EEG, welke in een procedure van informatie voorziet op het domein van de normen en de technische reglementeringen (richtlijn die thans gecodificeerd is in de richtlijn 98/34/EC), dat de vertegenwoordiger van het BIPT in het kader van de procedure, welke geleid heeft tot een arrest van het Hof van Beroep te Gent van 2 juni 1999, waarvan zij de tekst overlegt, uitdrukkelijk erkend zou hebben dat het koninklijk besluit van 10 januari 1992 de wet van 30 juli 1979 schendt en bijgevolg niet kan worden toegepast; dat op grond van al deze gegevens de verzoekende partij meent te kunnen stellen dat sinds het schorsingsarrest van 5 oktober 1999 van de Raad van State vast is komen te staan dat de

grondslag van de schorsing niet meer voorhanden is, waardoor die schorsing ingetrokken zou moeten worden;

Overwegende dat de verwerende partij vooreerst antwoordt dat de vordering tot intrekking van de schorsing er niet toe kan leiden de vordering tot schorsing aan een nieuw onderzoek te onderwerpen; dat zij voorts van mening is dat het nieuwe juridisch onderzoek in volle onpartijdigheid en onafhankelijkheid kan gebeuren tijdens de annulatieprocedure en dat de vraag welke conclusies dienen te worden gehaald uit de brief van de federale minister van 21 oktober 1999, waarbij een antwoord wordt verstrekt aan de permanente vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie, ook enkel aan de orde is in het kader van de behandeling ten gronde; dat volgens de verwerende partij men zich niet kan beroepen op een arrest van een hof van beroep, waarin gesteld wordt dat het koninklijk besluit van 10 januari 1992 niet rechtsgeldig is, om de bevolen schorsing in te trekken, omdat op geen enkel ogenblik aan dat hof was uiteengezet dat artikel 10, tweede lid van de wet van 30 juli 1979 precies het voorwerp was van een gedeeltelijke vernietiging door het arrest nr. 1/91 van 7 februari 1991 van het Arbitragehof; dat de verwerende partij voorts met verwondering kennis neemt van het feit dat de afgevaardigde van het BIPT zelf aan het Hof verklaard zou hebben dat dit koninklijk besluit op niet rechtsgeldige wijze tot stand was gekomen, daar elke bestuursoverheid die niet als rechtsprekend orgaan optreedt de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen dient toe te passen, zolang deze niet zijn opgeheven;

Overwegende, vooraf, dat louter het feit dat een door het schorsingsarrest ernstig bevonden middel naderhand zou blijken niet meer ernstig of zelfs kennelijk niet gegrond te zijn, niet volstaat om de intrekking van de schorsing te rechtvaardigen wanneer in het oorspronkelijk

verzoekschrift tot schorsing ook andere middelen werden aangevoerd die niet werden onderzocht; dat in zulk een geval slechts zou kunnen worden besloten tot de intrekking na een nieuw onderzoek; dat in deze zaak ook nog andere middelen werden aangevoerd dan hetgene dat in het voornoemd schorsingsarrest ernstig werd bevonden;

Overwegende voorts, wat de nieuwe gegevens voorgelegd door de verzoekster betreft, dat louter uit het feit dat bij de totstandkoming van het koninklijk besluit van 10 januari 1992 de Europese aanmeldingsprocedure niet werd nageleefd, de onwettigheid naar Belgisch recht van dat koninklijk besluit niet blijkt; dat, ook indien dat het geval is, de verzoekende partij dan helemaal geen radiofrequenties kon toewijzen daar, zoals ook reeds is vastgesteld in het voornoemde schorsingsarrest, de vernietiging door het Arbitragehof van sommige bepalingen van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving een bevoegdheidsvacuüm had doen ontstaan dat diende te worden opgevuld; dat, overigens, als men aanneemt dat België niet voldaan had aan zijn verplichtingen op Europees vlak, dan de vraag rijst of de Franse gemeenschapsregering hoe dan ook individuele toekenningen van frequenties aan private radio's kon verrichten, daar de internationale verplichtingen inzake de technische normen, op grond waarvan die frequentietoekenningen moeten gebeuren, niet werden nageleefd; dat zoals de verwerende partij aanvoert, dat probleem gemakkelijker onderzocht kan worden in het kader van de annulatieprocedure; dat de ingebrekestelling van België door de Europese Commissie en het aangehaalde arrest van het Hof van beroep van Gent dan ook geen doorslaggevende nieuwe gegevens uitmaken om de intrekking van de uitgesproken schorsing te kunnen rechtvaardigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoekschrift tot tussenkomst ingediend door de vereniging zonder winstoogmerk TROPIQUE FM wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot intrekking van het arrest nr 82.704 die de Raad van State op 5 oktober 1999 de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 23 december 1996 van de Franse Gemeenschapsregering "relatif à l'attribution de fréquences à trois radios privées" heeft bevolen, wordt verworpen.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van de Vde kamer van de Raad van State, op 12 juni tweeduizend en een, door :

De HH. J. DE BRABANDERE, Kamervoorzitter,
P. LIENARDY, Staatsraad,
L. HELLIN, Staatsraad,
Chr. NOTEBAERT, Griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J. DE BRABANDERE.